

C (Ref. Smödr.)
Ex A.

FÖRSLAG

TILL

PASTORALIE-KONVENTION

I

S:T CLARA FÖRSAMLING.

d. 11 Maj kl. 4^e e. m.

STOCKHOLM,
TRYCKT HOS JOH. BECKMAN,
1868.

A 158/10

Till Clara Församling!

Då undertecknade, enligt å Kyrkostämman den 25 November sistlidne år lemnadt uppdrag, nu gå att afgifva förslag till öfverenskommelse om löner för Clara församlings presterskap och klockare, torde det tillåtas oss att förutskicka en kort framställning af de synpunkter, utur hvilka vi betraktat ifrågasvarande uppdrag, de grunder, på hvilka vi ansett förslaget böra stödjas, och slutligen af de förändringar i den nuvarande fördelningen af den presterskapet åliggande tjänstgöring, hvilka efter vår åsigt böra utgöra vilkor för förslagets antagande.

Frågan om en lönereglering för hufvudstadens presterskap är ingalunda ny. Redan för omkring 30 år sedan gjordes af församlingarnes komministrar i detta och några dermed sammanhängande ämnen en framställning till Stockholms stads konsistorium, hvilken dock icke föranledde till någon vidare åtgärd. Icke så långt derefter började i en och annan församling arbeten i denna riktning förspörjas. Frågan om lönekonventioner i städerna, såsom nära berörande den om en förbättrad själavård, synnerligen

i hufvudstaden, blef föremål äfven för Rikets Ständers behandling. Emellertid lyckades icke de första försöken att i hufvudstadens församlingar införa fasta löner för presterskapet, något, som icke bör väcka förundran, då frågan ännu var ny och onekligen är förenad med svårigheter. Måhända bidrog härtill icke oväsentligt, att man anlade planen alltför vidsträckt dels genom att på en gång vilja borttaga och i fast lön förvandla *all* tillfällig inkomst, dels också genom att vilja göra den ännu outvecklade frågan till ett för hela hufvudstaden gemensamt åliggande. Emot båda dessa ytterligheter finnes nämligen ett särdeles viktigt och talande skäl i det *fördyrande* af afgifterna, som derigenom uppkommer; och hvad särskildt beträffar den senare frågan, eller om hela kommunens öfvertagande af prestatflöningen, torde böra märkas, att — ehvad man anser densamma önskvärd eller icke, — dess möjliga förverkligande i en framtid svårligen torde kunna ske annorlunda, än just derigenom, att först de särskilda församlingarne efterhand införa fasta löner, hvar och en för sitt presterskap.

Men ju mera man inom församlingarne med allvar och nödig begränsning bedrifvit ifrågavarande viktiga angelägenhet, desto förr har den ock vunnit en tillfredsställande framgång. Sålunda hafva för trenne af hufvudstadens församlingar, nämligen Catharina, Nikolai och Maria, af Kongl. Maj:t fastställda lönekonventioner efterhand trädtt i verkställighet, och i trenne andra, nämligen Jakobs och Johannis samt Hedvig Eleonoræ, föreligga till afgörande utarbetade förslag, hvarförutom i Kungsholms församling detta ärende förberedes af en dertill nedsatt komité.

Om Clara församling sålunda icke varit bland de första att tillegna sig och sitt presterskap fördelarne af ett bestämdt löne-ordnande, kan församlingen deremot nu, genom pröfning af de redan vidtagna löneuppgörelsernas olika bestämmelser samt mer eller mindre tillfredsställande frukter, draga nytta af andras vunna erfarenhet. Äfven i denna församling har dock frågan mer än en gång varit å bane. I sockenstämma den 11 Maj 1862 förekom till afgörande ett af särskilde kommitterade för hufvudstaden utarbetadt förslag, enligt hvilket presterskapets aflöning skulle utgöra en för Stockholms kommun gemensam angelägenhet, hvilket förslag dock icke hos församlingen vann något understöd och efter en kort öfverläggning utan omröstning förkastades. Sedermera väcktes å sockenstämma den 16 November 1862 fråga om prestlönereglering särskildt för Clara församling, som vid sockenstämma den 22 Mars 1863 förklarade sig önska, att sådan kunde åstadkommas, och derföre utsåg en komité att inkomma med förslag i ämnet. Ett sådant underställdes vid kyrkostämma den 26 April 1864 församlingens ompröfning, men efter en längre öfverläggning, hvarunder flere yrkade förslaget antagande, föll dock detta efter anställd omröstning. Beslutet att nedsätta den komité, hvars förslag nu föreligger till afgörande, synes dock visa, att församlingen fortfarande anser frågan vara af vigt och icke vill låta henne falla.

Att ordnandet af löneförhållandena för hufvudstadsförsamlingarnes presterskap måste vara någonting önskvärdt, torde framgå redan genom dessa flerfaldiga sträfvanden, om de ock ej ännu öfverallt

krönt med framgång. En närmare eftertanke jäfvar icke heller, att så är förhållandet. För församlingen sjelf kan det icke vara oviktigt, hvilken ställning dess presterskap i ekonomiskt hänseende innehar. Om nämligen hvarje samhälle, större eller mindre, som utgör området för en embetsmans verksamhet, alltid eger en väsentlig fördel deraf, att denne, ostörd af näringsbekymmer, får odeladt egna sig åt uppfyllelsen af sina pligter, gäller detta kanske ännu mera om förhållandet mellan församling och prest. Skall församlingen af prestens verksamhet kunna för sin rätta uppbyggelse, för ordningens och sedlighetens befrämjande, för de fattigas bästa, för en på samma gång med nit och sans verksam själavård, med ett ord för hela den vidsträckta krets, med hvilken det presterliga kallet står i mer eller mindre nära samband, påräkna det gagn och den välsignelse, som genom detta embete äro afsedda att beredas; så måste det vara af vigt, att dess innehafvare icke i sin verksamhet inskränkes eller försvagas genom den osäkerhet, ett alldeles godtyckligt löningssätt medför, och det ekonomiska beroende, som deraf lätteligen blir en följd. Ju mindre det sistnämnda är fallet, ju mera prestens ställning är af församlingen betryggad, desto större anspråk eger hon ock ställa på sitt presterskap, desto större och mer berättigad utsigt bör hon ega att vid inträffande ledigheter kunna tillförsäkra sig män med anda och kraft. Derjemte måste det för den enskilde församlingsmedlemmen vara vida behagligare att veta sig på ett öfverenskommet bestämdt sätt bidraga till presterskapets aflöning, än att lemna sitt bidrag nästan såsom en skänk, hvars belopp man ofta af

ett eller annat skäl har svårt att bestämma. Slutligen är det nuvarande godtyckliga aflöningssättet äfven i det afseendet för församlingen skadligt, att sjelfva den omständigheten, att man helt och hållet, om också i strid med laglig rätt, kan undandraga sig allt bidrag till ifrågavarande ändamål eller anse sig genom dess gifvande blott göra en välgerning eller uppfylla en af yttre anständighet föreskrifven skyldighet, hos en och annan alstrar och underhåller den föreställningen, att det presterliga kallet — i olikhet med samhällets öfriga, till hvilkas upprätthållande hvarje medborgare *måste* i sin mån medverka — är någonting för staten oväsentligt och umbärligt. Huru vådligt och oriktigt ett sådant tänkesätt är, alldenstund denna ringaktning af embetet mycket lätt vidgar sig till ett nedsättande omdöme öfver sjelfva den sak, hvars tjenare presten bör vara, lärer utan någon närmare bevisning vara klart för hvar och en, som anser religion och gudsfuktan såsom osvikliga grundvalar både för det helas bestånd och den enskildes sanna väl.

Icke mindre önskvärdt framstår ett ordnande af presternas inkomster, då man ser saken från deras egen ståndpunkt. Fördelen af ett bättre inses här tydligast genom en blick på bristerna i det närvarande förhållandet. Det visar sig då, att i flera af hufvudstadens församlingar — och detta i olikhet både med landsbygden och de flesta af rikets städer, hvarest uppgjorda löneöfverenskommelser numera tillförsäkra presterskapet en bestämd, om ock flerstädes tarflig utkomst, — presten är helt och hållet utan bestämda löneinkomster. I stället för att kunna, såsom andra tjenstemän, med

visshet beräkna hvad han för sin och sin familjs utkomst har att använda, är han derom i stor osäkerhet. Hans lagliga rättighet är visserligen att af församlingens medlemmar erhålla lön, men för att utbekomma denna skall han i en af många tusende medlemmar bestående församling kringsända en lista i form af bok, med anhållan, att man genom frivilligt och efter godtycke tecknade bidrag måtte bereda honom ett underhåll, hvartill han för en vidsträckt och ansvarsfull verksamhet är *berättigad*. Om nu i allmänhet slika anteckningsböcker sällan äro välkomna för dem, som skola teckna bidragen, äro de föga angenämare för den, som på detta sätt skall uppbära lönen för sina mödor; och obehaget i sjelfva *sättet* fortfar, äfven då bidragen äro så rikliga, som de, hvilka Clara församling vanligen lemna sin pastor. Derjemte bestå prestens inkomster af frivillig godtgörelse för åtskilliga slag af embetsutöfning. Några af dessa äro dock, såsom längre fram skall visas, af den natur, att särskild godtgörelse icke är för dem rätt lämplig. Och hvad beträffar sådana tillfälliga förrättningar, för hvilka särskild ersättning, efter kommitterades tanka, fortfarande må ega rum, blifver förhållandet med denna ersättning ett helt annat och bättre, då prestmannen *derjemte* eger en fast lön och således icke behöfver alltför mycket bygga på denna extra inkomst och deraf till viss grad *bero*. Emellertid vidlåda samma obehagliga förhållanden af osäkerhet och tillfällighet de s. k. sportlerne, som påskboken, således *all* prestens egentliga inkomst. Det är lyckligt, om denne, i en fullständig brist på någon säker inkomst, ändock kan i förvärfvandet af den osäkra undgå

allt inflytande af en viss ofrihet, hvilken, om den finnes, skulle i någon mån förhindra honom att verka så kraftigt och välsignelserikt, som han önskade. Och om äfven detta icke är fallet, utan presten, förgätande allt för sin pligt, icke känner någon människofruktan, är det väl billigt, att han därför skall äfventyra att genom småsinnets missnöje eller lättsinnets förargelse gå miste om en välförtjent inkomst? Hvarje man med sjelfkänsla, äfven om han eger den anspråkslöshet, som väl anstår en sann prest, måste finna sådana förhållanden oangenäma. Vidare skall presten, så länge det nuvarande aflönings sättet består, icke såsom statens öfrige tjenare kunna med någorlunda lugn motse en annalkande ålderdom, utan han måste befara, att både påskbok och förrättningsinkomster då kunna blifva så mycket mer otillräckliga, som han måhända nödgas aflöna en ställföreträdare. Man har ock hört omtalas prester i hufvudstaden, hvilka under sin helsas och styrkas dagar haft goda inkomster, men på ålderdomen bragts snart sagdt till armod. Och ännu ett drag i denna ingalunda öfverdrifna teckning af hvad som *kan* inträffa! En familjefaders lofliga önskan måste vara, att hans närmaste icke vid hans bortgång må lida nöd, och oron för detta kan icke fördelaktigt inverka på det jemna sinne, en vigtig verksamhet kräfver. Men under det samhällets öfrige embetsmän, åtminstone efter regeln, kunna för sina efterlevande påräkna ett årligt understöd, och i de församlingar, hvarest fasta löner blifvit åvägabragta, affidne presters enkor och barn genom s. k. nådår erhålla en säker om ock tarflig hjälp till utkomst eller uppfostran, skall i

hufvudstaden för en prests enka eller faderlösa barn, under det nuvarande aflöningssättet, denna inkomst sannolikt betydligt nedsjunka i förhållande till hvad den varit och till det ändamål, för hvilket den under bekymmersamma omständigheter påräknas.

Af hvad nu blifvit sagdt torde tillräckligt inses, att nuvarande aflöningssätts utbytande mot fast lön måste, äfven om derigenom inkomsten blefve något mindre, vara för presterskapet i hög grad önskvärdt. Att sådant äfven för församlingen sjelf skulle vara till verklig fördel, är redan antydt. Kommitterade öfvergå derföre nu till redogörelse för den omfattning lönekonventionen efter deras tanka bör hafva, eller, med andra ord, för hvad af presterskapets nuvarande inkomster, som genom den tillämnade fasta lönen bör ersättas.

För närvarande utgöras Clara församlings presterskaps inkomster, utom den kronotionde, kyrkoherden uppbär i sin egenskap af Stockholms stads Consistorii v. præses, samt några mindre anslag af kyrkan och kollekter för komministrarne, dels af den s. k. terminationsafgiften eller påskörena, som årligen på förutnämndt sätt upphemtas, dels af den frivilliga ersättningen för tillfälliga förrättningar eller s. k. sportler. Att af dessa inkomster såväl kollekterna, som de särskilda arvodena från kyrkan, och främst den årligen rundgående s. k. påskboken böra aflösas genom fast lön, derom torde, bland dem, som önska en lönereglering, tankarne icke vara delade, liksom icke heller några större svårigheter träda i vägen för en dylik förvandling, hvadan kommitterade alltså till församlingen hemställa, att vid den tillämnade löneregleringen:

fast lön måtte bestämmas i stället för den hittills brukliga s. k. terminationen eller påskörena, kollekt och arvoden af kyrkokassan.

Deremot hafva vid de flesta försök att ordna prestinkomsterna såväl här, som i angränsande församlingar, olika tankar yppats rörande bibehållandet af den frivilliga godtgörelsen för särskilda för rättningar eller dess ersättande genom fast inkomst. Endast *en* församling i hufvudstaden har emellertid borttagit äfven denna del af den frivilliga aflönningen, hvaremot de tvänne andra, hvilka hittills erhållit stadfästelse å löneregleringen, icke under den fasta lönen inbegripit dessa inkomster, utan låtit dem fortfarande frivilligt lemnas och emottagas, hvilken utväg ock vunnit efterföljd inom de tvänne församlingar, der löneförslag blifvit uppgjorda, men ännu icke slutligen pröfvade.

Det synes alltså, som om den allmänna meningens ansåge denna slags aflöning böra kvarstå, eller åtminstone icke på tjenligt sätt kunna borttagas och annorlunda ersättas. Och undertecknade måste för egen del instämma i denna åsigt. Ehuru mycket nämligen med skäl må kunna anföras emot lämpligheten af en dylik plägsed, och så önskvärdt det i flere hänseenden kunde vara, att all extra inkomst försvunne för fast lön, förete sig dock emot åstadkommandet af en så genomgripande anordning flere talande skäl och särdeles stora svårigheter. I en hufvudstad med ett stort antal prester och i en församling, der flere sådana tjänstgöra, är förhållandet helt annorlunda än i landsförsamlingarna, der vanligtvis blott en eller tvänne prestmän äro

anställde. Här har nemligen länge varit en sed, och som visserligen icke bör klandras, att till förrättningar fritt välja prest. Med detta fria val står den frivilliga godtgörelsen i nära sammanhang. Borttoges den senare, så skulle, på det icke en eller annan mera omtyckt prestman måtte ensam alldeles öfverhopas af stundom ganska ansträngande förrättningar, det blifva nödvändigt att utstaka en viss ofrånvikelig tur presterna emellan, och härmed vore också valrätten till bestämd skada upphäfd. Vidare kunde ett fullkomligt borttagande af ifrågavarande ersättningar endast ske på tvänne sätt. Antingen skulle den sålunda försvinnande inkomsten återfås genom att höja den samtliga församlingsmedlemmar påförda afgift, men detta skulle dels betydligt öka kostnaden och derigenom sannolikt föranleda förslagens fall, dels också innebära en orättvisa, då den som sällan eller aldrig behöfver för förrättning anlita prest, likväl skulle erlägga lika mycket, som den, hvilken ofta behöfver begära hans biträde. Det andra sättet vore att å hvarje förrättning sätta en bestämd taxa, lämpad efter hvars och ens inkomst och det med förrättningen förenade besvär. Men en sådan taxering vore efter kommitterades tanke ett otillbörligt tvång. Vi äro nemligen öfvertygade, att ersättning för förrättning ofta icke gifves, och att prest i sådant fall icke heller kräfver någon. Nu skulle det åter blifva lag, att ingen presterlig förrättning finge ega rum, utan att en viss afgift vore erlagd; och stiftades en sådan lag, måste också dess efterlefnad bland den ofta vexlande befolkningen i en hufvudstad noga kontrolleras. Men vidrigt förefaller det i sanning att tänka

sig, det t. ex. en husfader icke skulle kunna få sitt barn befordradt till det heliga dopet, utan att förut uppvisa ett kassaqvitto, andra tillfällen att förtiga. En sådan taxering skulle också rätt hårdt drabba mången af de mera obemedlade, af hvilka för närvarande ingen afgift vid dylika tillfällen behöfver komma i fråga. Bevisligt är också, att personer, för att slippa en dylik tvångsavgift, undandragit sig religiösa handlingar, som föreskrivas både af kyrklig och borgerlig ordning. Den omständigheten, att upphäfvandet af de frivilliga ersättningarna endast i *en* församling genomförts, men icke sedan vunnit någon efterföljd, tyckes också antyda, att den vunna erfarenheten icke måtte varit rätt tillfredsställande. Föröfrigt och utom svårigheten att någonsin följdriktigt genomföra ett förbud mot gifvande och emottagande af frivilliga gåfvor, hvilket alltid kommer i en viss strid med enskildas personliga frihet, torde man icke böra för det olämpliga i detta slags ersättningar fränkänna dem egenkapen att ofta nog vara uttryck af tillgifvenhet och en aktningsvärd välvilja, samt förbise, att de hafva sitt ursprung från tider af ett varmt församlingslif. Ej heller kunna dessa godtgörelser rättvisligen drabbas af samma förkastelse, som de fordom brukliga men numera lyckligtvis afskaffade skänker, hvilka medförde den stora moraliska skada, att de kunde tänkas inverka på en myndighets embetsåtgärd eller utlåtande. Här, då det gäller en förrättning, som i allmänhet icke kan ske på mer än ett i kyrkohandboken föreskrivet sätt, är förhållandet onekligen ett annat.

Men det är dock ingalunda kommitterades mening, att denna frivilliga ersättning skulle bibehållas för *alla* de tillfällen, vid hvilka den f. n. är bruklig. Såsom alldeles oriktigt skulle vi anse om, i händelse påskboken ersattes genom fast lön, särskild godtgörelse likväl fortfarande skulle kunna fordras för sådan presterlig tjensteåtgärd, som ingalunda är att betrakta som en tillfällig förrättning, utan som en så väsentlig del af det presterliga kallet, att särskild ersättning strider mot dettas idé. En sådan är förnämligast den årliga nattvardsundervisningen med församlingens ungdom, hvilken med skäl bör anses såsom ej blott föräldrars och målsmäns utan hela församlingens angelägenhet, och tillika såsom ett af presterskapets ömmaste och väsentligaste ordinarie embetsåligganden. Utur detta hufvudskäl och med afseende på de olägenheter, som med denna slags ersättning stå i sammanhang, få kommitterade tillstyrka församlingen:

att vid löneöfverenskommelsen såsom en bestämd åsigt uttala, det särskilda ersättningar hädanefter icke må ifrågakomma för ungdomens beredelse att första gången begå Herrans heliga nattvard.

Då kommitterade anse lämpligt, att tillfälle beredes dem af församlingens medlemmar, som sådant önska, att kostnadsfritt få en förrättning verkställd, och då godtgörelse icke bör kunna fordras annat än för embetsåtgärd, som kräfver särskild möda eller tidsupoffring, hvilket icke kan sägas vara fallet med de förrättningar, som ske i omedelbart sammanhang med de gudstjenstliga handlingarna,

till hvilka de ock af ålder slöto sig, hemställa kommitterade, att församlingen ville uttrycka den åsigt: *att ersättning icke bör ifrågakomma för förrättningar, som verkställas i kyrka å dagar och tider, då prest i alla fall är genom embetsåliggande pliktig att der vara tillstädes, äfvensom vid jordfästningar, då han möter vid församlingens grafkor och någon åtgärd utöfver den i handboken föreskrifna icke särskildt begäres.*

Genom dessa bestämmelser undvikas allt tvång att för presterliga förrättningar gifva ersättning, då det nemligen står hvarje församlingsmedlem fritt att låta förrättning ske å föresagde tid och rum. Derjemte torde, utan att kommitterade tro sig derföre behöfva utveckla skälen, böra uttryckas:

att för besök hos sjuka eller s. k. socknebud ingen ersättning bör ifrågakomma.

För öfrigt lærer vid löneuppgörelsen och bestämmelserna derföre böra iakttagas:

att Pastor bibehålles vid sin rätt till s. k. likstol.

De för ärender af denna beskaffenhet gällande allmänna författningar utgöra efter kommitterades tanke icke något hinder för en på ofvannämnde grunder träffad löneöfverenskommelse. Visserligen föreskrifver Kongl. Cirkuläret till rikets Domkapitel af den 28 Maj 1830 att »konventionerne må omfattå alla slags presträttigheter af hvad namn som helst», äfvensom Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 11 Juli 1862 antyder i 7 § att afgifterna böra så beräknas, »att all betalning till presterskapet för särskilda förrättningar må upphöra.» Men

då det i sistnämnda förordning uttryckligen säges, att den icke eger tillämpning i afseende på Stockholms stad, synes det medgifvet, att härvarande olika förhållanden kunna föranleda olika bestämmelser, hvilket antagande också fullkomligt bekräftas genom Kongl. Maj:ts redan meddelade stadfästelse åt tvänne på enahanda grunder beslutade lönekonventioner.

Kommitterade anse sig således nu böra öfvergå till en redogörelse för Clara församlings presterskaps och klockares nuvarande inkomster. Dessa hafva enligt af vederbörande meddelade uppgifter under åren 1862—66 uppgått till följande belopp, nemligen:

För kyrkoherden:

År 1862. Påskpenningar.....	7,472: 80.	
Jura stolæ (likstol och förrättningar).....	4,133: 75.	
Läsning med natt- wardsbarnen.....	943: —	
Kronotionde	961: —	
Anslag af kyrkan...	124: —	13,634: 55.
» 1863. Påskpenningar.....	7,567: —	
Jura stolæ	3,707: —	
För nattwardsbarnen	627: —	
Kronotionde.....	997: 90.	
Kyrkan.....	124: —	13,022: 90.
» 1864. Påskpenningar.....	7,544: 25.	
Jura stolæ	3,895: 50.	
För nattwardsbarnen	801: 35.	
Kronotionde.....	983: 05.	
Kyrkan.....	124: —	13,348: 15.

År 1865. Påskpenningar.....	7,411: —	
Jura stolæ.....	2,759: —	
För nattvardsbarnen	760: 50.	
Kronotionde.....	963: 95.	
Kyrkan.....	124: —	
v. Pastors inkomst för 3 månader....	685: —	12,703: 45.
» 1866. Påskpenningar.....	6,375: 50.	
Jura stolæ.....	1,778: 50.	
Kronotionde.....	933: 64.	
Kyrkan.....	124: —	
v. Pastors inkomst (från 10 Oktober)	2,057: 41.	11,296: 05.

För den äldre Komministern:

År 1862. Påskpenningar och 2 kollekt.....	2,766: —	
Förrättningar.....	545: —	
Lön och ljus- samt vin- penning. fr. kyrkan	114: —	
Arvode fr. fattighuset	50: —	3,475: —
» 1863. Påskpenn. och 2 koll.	2,873: 89.	
Förrättningar.....	318: 75.	
Lön etc. från kyrkan	114: —	
Från fattighuset	50: —	3,356: 64.
» 1864. Påskpenn. och 2 koll.	2,776: 14.	
Förrättningar.....	292: —	
Lön etc. från kyrkan	114: —	3,182: 14.
» 1865. Påskpenn. och 2 koll.	2,656: 98.	
Förrättningar.....	242: —	
Lön etc. från kyrkan	114: —	3,012: 98.

År 1866. Påskpenn. och 2 koll. 3,036: 32.	
Förrättningar.....	258: 25.
Lön etc. från kyrkan	114: —
	3,408: 57.

Den yngre komministerens årliga inkomster kunna icke fullständigt uppgifvas, enär komminister Hallander år 1866 affidit, och hans efterträdare icke ännu i församlingen tjenstgjort ett fullt ecklesiastik-år. Då likväl båda komministrarne ända till år 1866 nyttjade gemensam påskbok och delade kollekterna, äro dessa inkomster samt lön och ljuspenningar lika för båda, hvaremot affidne komminister Hallanders inkomst för förrättningar år 1862 uppgick till 900 rdr rmt, och i allmänhet lärer äfven under de följande åren något öfverstigit den äldre komministerens. Vid utsättandet här nedan af medeltalet för inkomsten under 5 år, torde man således med temlig sannolikhet kunna följa samma proportion mellan de båda komministrarnes extra inkomster, som för femårstiden 1858—62 är uppgifven.

Då, hvad beträffar *förste pastorsadjunktens* löneinkomster, vid denna befattning under senare tiden flere ombyten egt rum, hafva kommitterade trots sig rättast böra vid uppgifvande af medeltalet följa den inkomstsiffra, som i förra löneregleringskomiténs förslag är uppgifven.

<i>Klockarens</i> inkomster hafva sålunda uppgifvits:	
År 1862. Påskpenningar	1,642: —
Sportler	663: 50.
	<u>2,305: 50.</u>
» 1863. Påskpenningar	1,724: 50.
Sportler	506: 75.
	<u>2,231: 25.</u>

År 1864.	Påskpenningar.....	1,712: 50.	
	Sportler.....	395: —	2,107: 50.
» 1865.	Påskpenningar.....	1,723: 50.	
	Sportler.....	388: —	2,111: 50.
« 1866.	Påskpenningar.....	1,715: —	
	Sportler.....	395: —	2,110: —

Medeltalet af de inkomster presterskapet och klockaren under åren 1862—66 åtnjutit utgör alltså ungefärligen:

För kyrkoherden:

Påskpenningar och anslag af kyrka.....	7,300: —	
Läsning med nattvardsbarnen	780: —	
Likstol och förrättningar.....	3,800: —	
Kronotionde.....	960: —	12,840: —

Äldre komministern:

Påskpenningar, kollekt samt lön och ljuspenningar.....	3,200: —	
Förrättningar.....	330: —	3,530: —

Yngre komministern:

Påskpenningar, kollekt samt lön och ljuspenningar.....	3,200: —	
Förrättningar.....	480: —	3,680: —

Förste pastorsadjunkten

(för åren 1858—1862):

Kollekter.....	500: —	
Läsning med nattvardsbarnen	600: —	
Förrättningar.....	650: —	
Lön af pastor.....	800: —	2,550: —

Klockaren:

Påskpenningar.....	1,700: —	
Sportler.....	470: —	2,170: —

Det kommitterade lemnade uppdrag afser visserligen närmast det ordinarie presterskapets och klockarens löner. Men då i en så folkrik och vidsträckt församling, som Claras, biträde af en fjerde prestman eller pastorsadjunkt synes oundgängligt, anse kommitterade, i likhet med hvad som föreslogs år 1864, det vara både för församlingen samt för kyrkoherden och adjunkten lämpligast och fördelaktigast, att den sistnämnde från församlingen erhåller ett bestämdt årligt arvode, och att således denna aflöning icke vidare åligger pastor. Församlingen torde således vid nu tillämnade reglering bestämma:

dels fast lön åt kyrkoherden, två komministrar och klockaren, dels ock arvode åt pastorsadjunkten.

Med ledning af ofvan uppgifna medeltal af inkomster äfvensom med fästadt afseende på embetsgöromålens vikt och omfång samt på en för lefnadsbehof och borgerlig ställning skäligen inkomst, föreslå kommitterade:

att Clara församling måtte anslå till löner:

<i>åt kyrkoherden.....</i>	<i>R:mt R:dr</i>	<i>6,000: —</i>
<i>åt den i tjensten äldste komministern.....</i>		<i>3,500: —</i>
<i>åt den yngre komministern...</i>		<i>3,000: —</i>
<i>åt klockaren.....</i>		<i>1,800: —</i>
<i>personligt lönetillägg åt n. v. klockaren C. E. Gavelholm</i>		<i>200: —</i>
<i>samt till arvode åt en pastorsadjunkt</i>		<i>1,500: —</i>
	<i>Summa R:mt R:dr</i>	<i>16,000: —</i>

Vid jämförelse af nu föreslagna löner och medeltalet af de inkomster, som genom dem skulle ersättas, finnes, att kyrkoherdens årliga inkomst — äfven med beräkning af den genom adjunktens aflöning försvinnande utgiften, — blifver mindre, än hvad förr varit fallet. Då likväl äfven det nu föreslagna beloppet torde böra anses tillräckligt, lär nedläggningen icke befinnas obillig och skillnaden till väsentlig del uppvägas af den genom den fasta aflöningen vunna större säkerhet. Vid föreslåendet af den fasta lönen för komministrarne har afseende blifvit fästadt såväl å den förökning i deras tjänsteåligganden, kommitterade anse sig böra föreslå, som å den minskning i tillfällig inkomst, hvilken torde kunna inträffa genom förrättningars hållande i kyrkan. Genom den olikhet, som föreslås i de båda komministerlönerna, afses dels att den längre tjänstetiden må berättiga till en något större fördel, dels också att häruti må ligga en ersättning för de vid äldre år af naturliga skäl vanligen förminskade inkomsterna för förrättningar. Att arvodet åt pastorsadjunkten *nu* föreslagits högre än i 1864 års förslag, der det upptogs till 1,000 rdr rmt, följer deraf, att adjunkten genom borttagandet af den särskilda ersättningen för nattvardsbarnens beredelse går miste om en icke obetydlig inkomst, som öfverstiger skillnaden mellan de olika löneförslagen. Hvad beträffar klockaren, anse kommitterade 1,800 rdr, som motsvarar hans påskboksinkomster, visserligen vara en tillräcklig lön; men då den nuvarande klockaren, herr C. E. Gavelholm, under en ovanligt lång tjänstetid utmärkt sig för synnerlig duglighet, ordningssinne och pålitlighet, hafva kommitterade

trott sig böra såsom ett erkännande häraf för honom personligen föreslå ett lönetillägg af 200 rdr rmt, hvarigenom, i händelse de extra inkomsterna efter den fasta lörens införande något minskades, totalbeloppet af hans inkomst dock icke skulle behöfva blifva mindre, än hvad han hittills genom församlingens välvilja åtnjutit. Vid nuvarande klockarens afgang skulle detta tillägg upphöra och tillfalla lönekassan.

Den för ofvan angifna lönebelopp erforderliga tillgång bör efter kommitterades tanke lämpligast beredas dels genom ett personligt bidrag, dels genom afgift i mån af bevillningen efter Art. 2 Bevillningsförordningen. Det förra eller personliga bidraget är föreskrifvet genom Kongl. förordningen af den 26 November 1691 och innebär ett erkännande af den riktiga grundsats, att hvarje församlingsmedlem, oberoende af förmögenhetsvilkoren, har behof och gagn af den verksamhet, som åligger ordets tjenare, och således äfven bör deltaga i presterkapets underhåll. I utgörandet af denna afgift böra deltaga alla i församlingen mantalsskrifne och henne tillhörande personer, för hvilka afgift efter 1:sta artikeln erlägges, men deremot icke de, hvilka, ehuru boende inom Clara, dock tillhöra någon icke territoriell församling. Det faller sig dock klart, att då denna afgift af naturliga skäl måste sättas så lågt som möjligt, det hufvudsakliga bör åstadkommas genom den senare, eller afgiften efter 2:dra artikeln, hvilken, enligt Kongl. förordningen den 20 November 1863 om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm, bör erläggas för samtliga fastigheter inom församlingen, här dock med undantag

af dess egna hus, äfvensom för all inkomst af kapital och arbete, endast med undantag för personer, som icke tillhöra församlingen.

Enligt från vederbörande tjänsteman infortrade uppgifter, grundade på 1866 års taxeringslängd, utgjorde den personliga bevillningen efter 1:sta artikeln inom Clara församling för nämnda år rdr 3,517,80, för 12,433 debiterade personer.

För medellöshet afkortades häraf..... » 787,20.

Erlagd bevillning efter 1:sta artikeln rdr 2,730,60.

Detta sistnämnda bevillningsbelopp är

erlagdt af 9,752

personer, hvarifrån dock afdragas icke till församlingen

hörande 1,073,

återstå 8,679

personer, hvilken summa dock torde kunna upptagas till 9,000. Beräknas nu den personliga afgiften för ifrågavarande ändamål till 25 öre, så utgör detta för 9,000 personer ett belopp af ... rdr 2,250,00.

Bevillningen för inkomst af kapital och arbete utgjorde år 1866..... rdr 68,501,19.

Afkortning för medellöshet..... » 2,011,00,

rest rdr 66,490,19.

Afgår för personer tillhörande icke

territoriella församlingar ungefärl. rdr 8,946,75,

rest rdr 57,543,44.

Transport rdr 57,543,44.

	Transport rdr	57,543,44.
Bevillningen för fastighet med undantag af den för församlingens egne hus utgjorde	»	15,485,29.
	Summa Bevillning rmt rdr	73,028,73.

Genom en afgift af 20 öre på riksdalern af sistnämnda bevillning skulle sålunda uppkomma en tillgång af i rundt tal omkring.....	rdr	14,600,00.
Läggas härtill den beräknade personliga afgiften	»	2,250,00.
Så utgör hela tillgången.....	rdr	16,850,00.

Den skillnad, hvarmed denna tillgång öfverskjuter det föreslagna lönebeloppet 16,000 rdr, eller 850 rdr, torde blifva tillräcklig, för att betäcka debiterings- och uppbürdskostnaden. Kommitterade få på grund häraf tillstyrka församlingen besluta, att för ifrågavarande ändamål

1:o, en afgift af 25 öre, enligt 1:sta Artikeln Bevillningsförordningen skall erläggas för hvarje församlingen tillhörande och inom densamma mantalsskrifven skattskyldig person; och

2:o en afgift af 20 öre skall erläggas för hvarje riksdaler af bevillningen efter 2:dra Artikeln såväl för samtliga fastigheter inom församlingen, med undantag af hennes egna, som för kapital och arbete, dock att afgift efter bevillning för kapital och arbete icke erlägges af personer, som tillhöra annan församling.

Sedan kommitterade sålunda haft tillfredsställelsen föreslå en afgift, som är billigare än någon hittills för dylikt ändamål i hufvudstaden stadgad eller föreslagen, och som för det stora flertalet snarare torde minska än höja det belopp, de för närvarande frivilligt till presterskapet anslå, och hvars utgörande i en sannolikt icke aflägsen framtid bör underlättas, då olika tider utsättas för betalning af krono- och kommunalutskylderna, återstår att bestämma tiden för lönekonventionens inträdande och varaktighet. I förra afseendet förekommer, att enär lönen för ecklesiastikåret utfaller vid dess slut, och det vore särdeles olänpligt, om församlingen det år konventionen träder i gällande kraft skulle nästan samtidigt erlægga den nya lönen och besväras med påskbok för det förflutna året, kommitterade anse tjenligare:

det den första efter konventionens antagande inflytande lön gäller det då tilländagående tjensteår och på en gång utlemnas, men att kyrkorådet bemyndigas att, när sådant utan församlingens särskilda betungande kan ske, foga anstalt, att lönerna kvartalsvis till presterskapet utbetalas, hvarvid iakttages, att kvartalsberäkningen börjas med den 1 Maj hvarje år.

Hvad beträffar den tid, för hvilken öfverenskommelsen skall vara gällande, synes det lämpligast att icke bestämma denna alltför lång, hvadan kommitterade hemställa:

att löneöfverenskommelsen skall vara gällande för tio år, och tillämpning deraf vidtaga

det ecklesiastikår, då efter debitering och uppbörd af erforderliga medel lönernas utbetalning inom den 1 Maj kan ega rum.

Slutligen lärer, hvad verkställigheten beträffar, församlingen böra åt kyrkorådet uppdraga:

1:o, att föranstalta, det ifrågavarande afgifter debiteras och uppbäras på tider och sätt, som för närvarande om andra kommunalafgifter är eller framdeles kan varda stadgadt;

2:o, att medlen af uppbördsmanen mottaga, förvalta, särskildt bokföra och inför af församlingen utsedde revisorer redovisa.

I sammanhang med denna lönereglering, och såsom vilkor därför, anse kommitterade, det församlingen bör bestämma några förändringar i den nuvarande fördelningen af presterskapets embetsgöromål.

Ett oegentligt förfaringssätt har i denna liksom i flere af hufvudstadens församlingar efterhand utbildat sig, i det arbetets fördelning mellan presterskapets medlemmar skett så, att vissa af dem ensamt bestrida särskilda af embetets åligganden, ehuru i öfverensstämmelse med detta embetes syftemål samt presternes egen och församlingens sanna fördel all slags embetsutöfning bör tillhöra hvarje prestman. Sålunda har t. ex. skriftermålet, en af de högtidligaste och viktigaste kyrkliga handlingarne icke förr än under nuvarande pastors tid förrättats af kyrkoherden, utan varit ett åliggande ensamt för komministrarne, då det likväl står i närmaste samband med den pastorala verksamheten. Vidare har predikoskyldigheten vid de söndaglige gudstjänsterna

varit så fördelad, att komministrarne endast varit skyldige predika vid otte- och aftonsångerna, under det kyrkoherden ensam ansvarat för högmässopredikningarne. En sådan anordning är ur flere skäl olämplig; den sker till orättvisa för den, som ensamt betungas med den längre gudstjenstens förrättande, och för dem, som likasom förmenas uppträda vid de tillfällen, då församlingen antagligen är talrikast närvarande. Och hvad beträffar den i en stor hufvudstadsförsamling så ytterst ansvarsfulla och maktpåliggande nattvardsberedelsen med den talrika ungdomen, hafva komministrarne icke häruti deltagit, utan har densamma förrättats af pastor ensam eller i förening med adjunkten. Och likväl behöfdes det för att rätt medhinna detta viktiga uppdrag synnerligen väl, att alla de presterliga krafter, som stå församlingen till buds, derom förenade sina nitiska bemödanden. Slutligen hafva komministrarne i allmänhet icke varit förpligtade att vid expeditionen lemna allt önskligt biträde, om de också det oakadt ingalunda undandragit sig att vid mera ansträngande tillfällen frivilligt tjenstgöra.

Genom dessa och dylika förfoganden hafva församlingens komministrar å ena sidan haft nog stor lättnad i göromålen, men också å den andra beröfvats tillfällen till en verksammare beröring med församlingen och allsidig öfning i olika presterliga värf. Ett sådant missförhållande innebär på samma gång en obillighet mot pastor och ett underskattande af det gagn, församlingen genom aktade och erfarne själasörjares rätt fördelade arbete bör kunna påräkna. Med afseende härpå och under erinran, att denna omständighet tagits i betraktande vid bestäm-

mandet af de olika lönebeloppen, äfvensom att någon minskning i kyrkoherdens skyldigheter ingalunda är ifrågasatt, hemställa kommitterade:

att församlingen vid beviljandet af de fasta lönerna må fästa villkoret af den förändring i fördelningen af presterskapets tjenstgöring, som närmare angifves i förslagets 5 §.

Slutligen och då de dagliga tider, under hvilka pastors-expeditionen för närvarande är och af ålder har varit för församlingen tillgänglig, icke stå i fall öfverensstämmelse med nuvarande förhållanden och lefnadsvanor, tillstyrka kommitterade, utan att anse sådant behöfva uttryckligen stadgas, församlingen att uttala den önskan:

att tiden, under hvilken pastors-expeditionen dagligen hålles öppen, måtte något framflyttas.

Ehuru kommitterades uppdrag icke afser andra aflöningar än de här behandlade, anse de sig dock böra hemställa, huruvida ej i följdriktig öfverensstämmelse med detta förslag

alla genom kollektier till kyrkobetjeningen utgående ersättningar böra upphöra och aflösas genom löner utur kyrkkassan.

På nu anförda grunder hafva kommitterade uppgjort närlagda förslag till lönereglering, hvilket, om det af församlingen och presterskapet godkännes, torde böra hos Kongl. Maj:t till nådig fastställelse anmälas; hvarom kyrkorådet lärer uppdragas att foga anstalt. De till kommitterade af presterskap

och klockare aflemnade uppgifter samt uppbörds-
kommissariens intyg rörande bevillningsbeloppen
inom Clara församling varda härhos bifogade.

Stockholm den 21 April 1868.

J. F. Eklund.

C. F. Smerling.

A. W. Staaff.

G. W. Linderoth.

C. F. J. Lindström.

Förslag

till

öfverenskommelse om presterskapets och klockarens aflöning i S:t Clara församling.

§ 1.

Årliga löner äro fastställda att utgå med följande belopp, nämligen

för kyrkoherden.....	Rmt rdr	6,000: —
» den <i>komminister</i> som längst innehaft sådan tjänst inom församlingen...		3,500: —
» den <i>komminister</i> , som är yngre i tjänsten		3,000: —
» <i>klockaren</i>		1,800: —
hvarjemte nuvarande klockaren C. E. Gavelholm för sin tjänstetid utöfver sistnämnda lönebelopp undfår årligen		200: —
årligt <i>arvode</i> för en <i>adjunkt</i> åt kyrkoherden		1,500: —
	Rmt rdr	16,000: —

§ 2.

Presterskapet och klockaren varda bibehållne vid hittills innehaft rätt att tillgodonjuta boställe eller nöjaktig ersättning därför; börande kyrkoherden

i sitt boställe åt adjunkten till kostnadsfritt begagnande upplåta två rum med möbler, eldning, städning, upppassning, ljus och sängkläder.

§ 3.

Emot åtnjutande af ofvanberörda förmåner upphöra de af presterskapet och klockaren hittills genom påskböcker och kollekter samt arvoden från kyrkan uppburne inkomster.

§ 4.

Någon ändring sker icke genom denna öfverenskommelse i pastors rätt till s. k. likstol; äfvensom presterskapet i allmänhet medgifves att jemväl hädanefter emottaga frivilligt lemnad godtgörelse för verkställda förrättningar, samt klockaren den ersättning, som vid dylika tillfällen honom erbjudes.

För öfrigt och utan att särskildt stadgande derom synes nödigt, uttalar församlingen i sammanhang härmed den åsigt, att nattvardsbarnens undervisning samt så kallade socknebud, eller själasörjarens besök vid sjuksängen och den Heliga Nattvardens utdelning, äro embetsåligganden, för hvilka med hänseende till deras art och beskaffenhet afgift icke bör ega rum; äfvensom att ersättning icke bör ifrågakomma för presterliga förrättningar, som ske i kyrkan på dagar och tider, då prest annars derstädes tjenstgör och den tjenstförrättande således är pliktig att ändock finnas der tillstädes, samt för jordfästningar, då prest möter vid församlingens grafkor, och någon åtgärd utöfver den i handboken föreskrifna icke begäres.

§ 5.

Såsom villkor för ofvanberörda fasta löneinkomst åtaga sig presterskapets medlemmar följande fördelning af tjänstegöromålen:

1:o. Pastor skall, utom den honom såsom kyrkoherde främst åliggande själavård och presterliga verksamhet i församlingen, samt öfvervakande af arbetet inom pastorsexpeditionen och bestri-dande derstädes af de egentliga pastoral göromålen, ansvara för hvarannan högmässopredikan, för hvar fjerde otte- och aftonsångspredikan, för hvar tredje skriftermål och hvar tredje altartjenst samt hvar tredje vecka för bibelförklaringar, passions- eller andra veckopredikningar, morgon- och aftonbön och de förrättningar, som i sammanhang dermed i kyrkan eller grafkoret kunna förekomma.

2:o. Församlingens komministrar skola gemen-samt ansvara för de predikningar, gudstjenster och förrättningar i kyrka eller grafkor, hvilka enligt föregående moment icke tillkomma pastor. Hvar och en af dem skall derjemte hvar tredje vecka biträda vid göromålen å pastorsexpeditionen.

3:o. Pastorsadjunkten skall i allmänhet biträda pastor och vid flyttningstiderna höst och vår, samt eljest när behovet påkallar, tjänstgöra vid pastorsexpeditionen.

4:o. Vid nattvardsbarnens undervisning äro samtliga presterskapets medlemmar skyldige biträda pastor efter den fördelning, som af honom uppgöres.

§ 6.

För beredande af tillgång till bestridande af nu stadgade aflöning samt debiterings- och upp-
bördskostnader åtager sig församlingen att utgöra:

1:o. En afgift af tjugufem öre enligt 1:sta
Artikeln Bevillningsförordningen för hvarje försam-
lingen tillhörande och inom densamma mantalsskrifven
skattskyldig person; och

2:o. En afgift af tjugu öre för hvarje riks-
daler af bevillningen efter 2:dra Artikeln, såväl för
samtliga fastigheter inom församlingen, med undantag
af hennes egna, som för kapital och arbete; dock
erlägges afgift efter bevillning för kapital och arbete
icke af personer, som tillhöra annan församling.

§ 7.

Afgifterna debiteras och uppbäras i samman-
hang med kronoutskylderna enligt § 40 i Kongl.
Förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och
skoloråd i Stockholm den 20 Nov. 1863, eller
på sätt framdeles om andra kommunalafgifter kan
varda stadgadt, om verkställighet hvaraf kyrkorådet
eget att föranstalta. Kyrkorådet uppdrages att medlen
af uppborrdsmannen till förvaltning och redovisning
emottaga.

Öfver dessa medel, som ej må med andra
sammanblandas, föres ordentlig räkenskap, som gran-
skas af de för kyrkoräkenskaperna utsedde revisorer,
hvilka derom afgifva berättelse att å kyrkostämma
församlingen meddelas till den åtgärd, som af om-
ständigheterna påkallas.

§ 8.

Lönerne utbetalas emot vederbörandes qvitto af kyrkorådet inom d. 1 Maj hvarje år för det då förflutna ecklesiastikår; börande dock så snart lämpligen ske kan, kyrkorådet foga anstalt att lönerna må kunna utbetalas under det löpande året i tredje månaden af hvarje qvartal, och börjas qvartalsräkningen med den 1 Maj hvarje år.

§ 9.

Användandet af de öfverskott, som för ett eller flera uppbördsår må kunna uppkomma, förbehåller sig församlingen att bestämma, likasom att framtids, äfven för den tid, som öfverenskommelsen omfattar, kunna nedsätta afgifterna, så framt bevillingens stigande eller andra omständigheter sådant medgifva.

§ 10.

Denna öfverenskommelse skall gälla för tio år, och tillämpningen deraf vidtaga det ecklesiastikår, då, efter debitering och uppbörd af erforderliga medel, lönernas utbetalning inom den 1 Maj kan ega rum.

§ 11.

Nuvarande presterskap och klockare äro pligtiga att denna öfverenskommelse efterleva, och likaledes den, som hädanefter i presterlig tjänst eller klockarebefattning inom församlingen anställes, ehvad öfverenskommelsen vid hans tillträde redan är eller först sedermera varder gällande.

Utdrag ur Taxeringslängderne för Clara församling.

Enligt 1866 års Taxeringslängder utgjorde personlig bevillning efter 1:sta Art.	3,517: 80.
Antal debiterade personer 12,433.	
Afkortning för medellöshet af samma bevillning utgjorde.....	787: 20.
Efter afdrag af hos Pröfningskommittén gjorde nedsättningar, men med tillägg af derstädes gjorde förhöjningar, utgör bevillning för kapital och arbete.....	68,501: 19.
För personer, tillhörande de icke terri- toriella församl. utgör afkortad kyrk- avgift	1,341: 86.
Afkortning för medellöshet af bevillning för inkomst af kapital och arbete.....	2,011: —
Bevillning för fastigheter, med undantag af bevillning för församlingens egne taxerade hus.....	15,485: 29.

Stockholm den 24 Januari 1868.

M. Tollstén.

Antal personer, som, uti Clara försam- ling skattskrifne för år 1866, derstä- des erlagt bevillning efter 1:sta Art. utgör	9,752.
hvarifrån afgå personer, som till- höra de icke territoriella för- samlingarne	1,073.
återstå personer	8,679.

Från influten bevillning efter 2:dra Art. för inkomst af kapital och arbete.....	66,490: 19.
afgår sådan bevillning, erlagd af perso- ner, som tillhöra de icke territoriella församlingarne	8,946: 75.
	<hr/>
	Återstå rdr 57,543: 44.

Stockholm som ofvan.

M. Tollstén.

Utdrag ur Taxeringslängderne för Clara församling

	År 1858.	År 1859.	År 1860.	År 1861.	År 1862.	År 1863.	År 1864.	År 1865.	År 1866.	År 1867.
Kyrkoherden Doktor Wensjö	6,000	8,852	9,102 75	10,000	10,039	10,039	9,939	9,939	8,000	4,216 67
såsom Kyrkoherde	437 50	437 50	437 50	437 50	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	333 33
hoställe	929 50	936 4	942 13	961 10	961	961	961	961	—	—
af Konsistorium	2,250	1,500	1,500	1,500	1,500	1,500	1,600	1,600	—	—
» Banken	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kyrkoherden Doktor Grafström	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7,333 33
såsom Kyrkoherde för 8 mån.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	666 67
hoställe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	9,617	11,725 54	11,982 38	12,898 60	13,500	13,500	13,500	13,500	9,000	12,500
Komministern Beckman	1,971	2,296 50	2,230	2,495	2,555	2,555	1,750	1,850	1,693	1,650
såsom Komminister	175	175	175	200	200	200	200	200	450	450
hoställe	50	50	50	50	50	50	50	50	—	—
af Fattighuset	1,500	1,500	1,500	1,500	1,580	1,580	1,680	1,600	1,600	400
» Riksgäldskontoret	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	3,696	4,021 50	3,955	4,245	4,385	4,385	3,680	3,700	3,743	2,500
Komministern Hallander	2,555	2,805	2,825	3,155	3,325	3,325	3,325	3,325	2,375	vakant
såsom Komminister	175	175	175	200	200	200	200	200	200	—
hoställe	50	50	50	50	50	50	50	50	—	—
af Fattighuset	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—
» Barnbördshuset	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
» Kapital	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	2,805	3,030	3,050	3,405	3,575	3,575	4,000	4,000	3,000	—
Förste Pastors-Adjunkten	e j t a x e r a d									
Klockaren Gavelholm	1,600	2,400	2,400	2,531	2,600	2,600	2,600	2,600	2,600	2,000
af församlingen	150	100	100	100	100	100	100	100	100	100
hoställe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Summa	1,750	2,500	2,500	2,631	2,700	2,700	2,700	2,700	2,700	2,700

M. Tollstén.

Stockholm den 24 Januari 1868.

Vi undertecknade antaga för vår del det af kommitterade den 21 April 1868 uppgjorda förslag till löne- och tjenstereglering för presterskapet och klockaren vid S:t Clara församling i Stockholm.

S:t Clara den 22 April 1863.

Frith. Grafström,

Pastor.

I. W. Beckman,

Comminister.

J. G. Rogberg,

Comminister.

C. E. Gavelholm,

Klockare.
